

Čtvrtstoletí Sametové revoluce si v Liberci připomnělo na tři sta lidí, zpívali i českou hymnu

18. 11. 2014 17:53

Nenadávejme, nestěžujme si. Vývoj od Sametové revoluce nemohl podle filozofa Jana Šolce, bývalého poradce prezidenta Václava Havla, dopadnout jinak. Jak řekl u příležitosti Dne boje za svobodu a demokracii u Památníku obětem komunismu v Jablonecké ulici v Liberci: „Pokud by všechno šlo tak, jak jsme si 17. listopadu 1989 vysnili, popřelo by to přírodní zákony.“

Odhadem kolem tří stovek lidí se sešlo v pondělí 17. listopadu u libereckého Památníku obětem komunismu i k pietnímu setkání u příležitosti Dne boje za svobodu a demokracii. Liberečané, včetně zástupců mnoha organizací, si zde připomněli pětadvacet let, které uplynuly od brutálního potlačení pokojné manifestace studentů na Národní třídě v Praze, jež spustilo v roce 1989 pád socialistického režimu.

„Když se podívám zpátky na vývoj od listopadu 1989, musím říci, že nemohl dopadnout jinak. Vždyť nás padesát let stříhali jako živý plot. Těžkosti zákonitě přijít musely, jinak bychom popřeli přírodní zákony,“ zdůraznil filozof Jan Šolc, někdejší poradce prvního českého prezidenta Václava Havla. Současně ve svém hodnocení polistopadového vývoje zalitoval, že tolik lidí dnes nechodí k volbám, že lidé v takové míře rezignují na možnost svobodně si vybrat své zástupce. Přitom svobodné volby byl jedním z cílů Sametové revoluce před 25 lety. „Je důležité, abychom dnes neříkali fráze. Fráze vyprazdňují obsah,“ upozornil Jan Šolc.

Na pietním setkání nechyběl vedle náměstka hejtmána Josefa Jadrného ani hejtmán Libereckého kraje Martin Půta.

„Bylo mi osmnáct let, mám na tu dobu krásné vzpomínky,“ poznamenal hejtmán.

„Svoboda ale neznamená, že je všechno dovoleno. Znamená i odpovědnost. Je potřeba, abychom si uvědomovali, že svoboda jednoho člověka končí tam, kde začíná svoboda druhého,“ doplnil.

Pietní akt u Památníku obětem komunismu byl zakončen českou státní hymnou, kterou

účastníci nesměle, ale přece, zpívali.

Odpor českých studentů proti režimu v listopadu roku 1939 a roku 1989 připomněl jako každý rok i letos Pochod proti zapomínání, na který se vydali účastníci po skončení pietního setkání u památníku v Jablonecké ulici. Cílem průvodu byl Památník obětem okupace 1968 na průčelí historické radnice, kde lidé zapalovali svíčky a kladli další květiny.

V Liberci se už v sobotu 18. listopadu 1989 přidali svým prohlášením k okupační stávce pražských studentů a divadel herci Divadla F. X. Šaldy. První protestní pochody se pak v Liberci konaly už v pondělí 20. listopadu, kdy do ulic vyšli studenti stavební průmyslové školy. O den později začaly mítinky na náměstí před radnicí a záhy se rozjela diskuzní setkání herců s občany v Divadle F. X. Šaldy.

Vrcholem listopadových událostí před 25 lety byla velká generální stávka, kterou se Liberečané připojili k masovým demonstracím po celé zemi. Psal se 27. listopad 1989 a před libereckou radnicí stávkovalo s vlaječkami a transparenty na 20.000 lidí z tehdejších podniků, úřadů, obchodů, škol a dalších institucí. Totalitní režim se ocitl v posledním tažení.